

РЕШЕНИЕ

№ 16818

гр. София, 15.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 16.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6129** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 144, ал. 2 и чл. 107, ал. 4 ДОПК.

Образувано е по жалба на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] поле, общ.Е. П., Област С., ул.“3-ти Март“ № 1, чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], полиграфия офис център, ет.4, срещу Акт за установяване на задължение по декларация - чл. 107, ал. 3 ДОПК № ДОБ22-ТД26-27/8/28.03.2022г., издаден от Е. К. -инспектор в отдел „ОП О.“, на Дирекция“ОП“ към направление“Финанси и здравеопазване“ при СО, потвърден с Решение №СФД22-РД28-201/08.06.2022г. г. на директора на Дирекция "Общински приходи", при Столична община, с който са определени задължения в размер на 38503.91 лв. за данък недвижими имоти /ДНИ/ и такси за битови отпадъци /ТБО/ в размер на 165499.89 лв. за 2021 г.

В жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото жалбоподателя, чрез процесуалния си представител, оспорва АУЗД в частта му относно определената ТБО за 2021г. Посочва се, че дружеството е подало декларация по чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставени от СО, за имот с партиден номер 7216F63340 с вх. № СФИ20-ТД26-3533/13.11.2020г., като макар и в същата да е посочен друг имот, то СО е следвало да приеме, че тази декларация е именно за имота находящ се на [улица]. Твърди се, че органите по приходите е следвало да определят ТБО за този имот съгласно подадената декларация,

макар и с техническа грешка в нея.Посочва се още, че дружеството многократно е информирало СО за допуснатата грешка като е подало и коригирана декларация за този имот, но СО не са взели предвид тези обстоятелства.Иска се отмяна на АУЗД в частта на определените задължения за ТБО.Претендират се разноски по делото.

Ответникът - Директорът на дирекция "Общински приходи" към направление "Финанси и здравеопазване" при Столична община, действащ в качеството на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК във вр. чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на АУЗД и законосъобразно начисление на задълженията. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на спора.

Съдът, след съвкупна преценка на доказателствата по делото, прие за установено следното от фактическа страна:

Административното производство по чл.107, ал.3 от ДОПК е образувано по инициатива на административния орган по приходите с Наредване № ДОБ22-ТД26-27/28.02.2022 г. за установяване на публични общински вземания на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД,ЕИК[ЕИК],за ДНИ и ТБО за д.п. 01.01.2021 г. – 31.12.2021г., за недвижим имот, находящ се на [улица], имот с партиден номер 7216F63340./ 22-27 от адм.д.№ 659/22/.

Изготвено е писмо-искане с изх. № ДОБ22-26-27/1/28.02.2022 г. до началник отдел“Ревизии и събиране на вземания“ при СО за извършване на справка и в уверение на което да се предостави информация има ли извършена ревизия на дружеството за д.п. 2021 г. получен е отговор на 09.03.2022 г., в която е посочено, че за този д.п. за процесния период не е образувано и не е провеждано ревизионно производство на основание чл.112 от ДОПК.

Изпратено е Искане за извършване на насрещна проверка с изх. № ДОБ22-26-27/3/28.02.2022 г. до Столичен инспекторат за процесния имот.Получен е отговор на 23.03.2022 г. с приложено становище на началник районен Инспекторат О., съгласно който е предоставена информация за услугите по сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци за 2021 г. на дружеството, като е посочено, че през 2021 г. има разположен 1 бр.контейнер за битов отпадък на общо основание с кратност на извозване 14пъти седмично/сектор 5/, като имота попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на район О..Лятното и зимното почистване на района е извършвано съгласно утвърдените оперативни планове за съответната година.Фирмата, която извършва услугите по чистота е „Консорциум титан С. Център1“Д..

Изпратено е искане за предоставяне на информация и документи на 02.03.2022 г. до директора на Дирекция“Икономика и търговска дейност“ СО, с което е изискана информацията относно подадени и изпратени за процедиране Декларации по чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставени от СО за 2020 -2021 г. от дружеството за имот с партиден номер 7216F63340.

В отговор на искането е получена информация и копия от документи – писмо от 22.12.2021 г., писмо от 20.04.2021 г. , ведно с декларация по чл.23, ал.1 от Наредбата от 29.11.2019г., като от дирекцията е посочено, че за 2021 г. дружеството е подало декларация по чл.23, ал.1 с вх. № СФИ20-ТД26-3533/13.11.2020г.,но с посочен имот

друг партиден номер и на друг адрес.Посочено било още, че с писмо с вх. № СФИ20-ТД26-3533/1/25.03.2021г., дружеството е изразило желание да оттегли декларацията от 13.11.2020 г. , с аргумент че е допуснало техническа грешка при изписването на партидни номер,, както и че подава нова декларация с вх. № СФИ20-ТД26-3533/2/25.03.2021г.Посочено било още, че тази нова декларация не е процедурирана, тъй като не отговаряла на изискванията на НОАМТЦУПСО.За това обстоятелство дружеството било уведомено с писмо от 20.04.2021 г.

Във връзка с образуваното производство по чл.107, ал.3 от ДОПК, от „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД,ЕИК[ЕИК], било представено становище с приложени документи, в което било изрично посочено, че за имота е била подадена декларация, но с посочен по погрешка друг имот.

Органите по приходите, с оглед на събраните доказателства приели, че за имот с партиден номер 7216F63340, не е налице подадена декларация по чл.23, ал.1 от Наредбата, с оглед на което за този имот ТБО следва да се определи съгласно т.3 от Решение № 626 на СОС от 17.12.2020 г. – 10 промила върху отчетната стойност на имота / 3,30 промила за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци; 2,40 промила за обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци;4,30 промила за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване/, върху отчетна стойност на имота – 16549989 лв.

Издаден бил Акт за установяване на задължение по декларация - чл. 107, ал. 3 ДОПК № ДОБ22-ТД26-27/8/28.03.2022г., от Е. К. -инспектор в отдел „ОП О.“, на Дирекция“ОП“ към направление“Финанси и здравеопазване“ при СО, с който на дружеството са определени задължения в размер на 38503.91 лв. за данък недвижими имоти /ДНИ/ и такси за битови отпадъци /ТБО/ в размер на 165499.89 лв. за 2021 г. / л.59-64 от адм.д. № 659/2022г./.

Същият бил оспорен по административен ред пред Директорът на дирекция "Общински приходи" към направление "Финанси и здравеопазване" при Столична община, действащ в качеството на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК във вр. чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, който с Решение №СФД22-РД28-201/08.06.2022г. го потвърдил изцяло./ 67-69 от адм.д. 659/22 г./

В хода на съдебното производство е изслушана и приета СТЕ / л.91-128 от делото/.Вещото лице, след извършена проверка на документите по делото, както и проверка в Инспектората на СО е дало отговор на поставените му въпроси.

По делото от ответника са представени допълнителни писмени доказателства/ 1 бр. зелен класьор – по опис на л.17 от делото, л.76-77 от делото/.Представени са и са приети писмени доказателства от трети неучастващи в процеса лица / л.53-74 от делото./

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Решение №СФД22-РД28-201/08.06.2022г. на директора на дирекция "Общински приходи" към направление "Финанси и здравеопазване" при Столична община, е връчено на упълномощено лице на 13.06.2022 г., визно от приложената разписка на л.70 от адм.д. № 659/22г. С оглед на горното, жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, при наличието на правен интерес и се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Относно валидността на акта:

При извършване на служебна проверка на акта съдът констатира, че същият е

издаден от компетентен орган, съгласно представената по адм.д. 659/22г. Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. / л.79-80/ на кмета на СО, трудов договор от 19.11.2008 г. и допълнение към него от 18.03.2021г., както и длъжностна характеристика / л.73-78 от адм.д. № 659/22г./, в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването му, не са допуснати нарушения на процесуалните правила при издаването на същия, поради което обжалваното решение не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Относно процесуалната и материална законосъобразност на акта:

В административното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Актът е издаден в предвидената от закона писмена форма и от формална страна съдържа всички предвидени реквизити /при съобразяване на мотивите в Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. ОСГК на ВС/. Посочени са както фактически, така и правни основания за издаването му. Така изложеното съдържание на акта не затруднява възможността на адресата му да разбере основанието, на което е издаден същия и да реализира правото си на защита срещу него.

Доколкото, съгласно чл. 9б, във вр. с чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването на местните данъци и такси се извършва по реда на ДОПК, то приложим към случая е чл. 107, ал. 1 от ДОПК, регламентиращ, че когато органът по приходите установява размера на дължимо задължение въз основа на подадена от задълженото лице декларация, задължението подлежи на внасяне в срока, предвиден в съответния закон. Приложение намира и ал. 3 на същата норма, предвиждаща, че органът по приходите може да издаде акт за установяване на задължението и служебно, когато задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. Именно на тази хипотеза се е позовал административният орган, за да издаде служебно АУЗД, с който се установява размера на задължението. Няма спор, че АУЗД е бил издаден служебно с оглед на Наредване № ДОБ22-ТД26-27/28.02.2022г., при наличието на материалноправните предпоставки на закона.

В глава X от ДОПК са регламентирани способите за установяване на данъци и задължителните осигурителни вноски, като от тях за местните данъци и такси са приложими два способа: предварително установяване, което се осъществява с акт за установяване на задължение по данни от декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК и установяване, което се осъществява с ревизионен акт по чл. 108 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 107, ал. 3 от ДОПК акт за установяване на задължение по декларация се издава по искане на лицето или служебно, при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103 от ДОПК, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. В конкретния случай е безспорно установено, че не е образувано ревизионно производство за задължения за ДНИ и ТБО за 2021 г., поради което законосъобразно е образувано и проведено административно производство, приключило с издаване на оспорения АУЗД.

Правилата за определяне на ТБО се съдържат в Раздел I "Такса за битови отпадъци" от Глава Трета "Местни такси" от ЗМДТ. Според тези правила, ТБО се заплаща за услугите по а) събирането битовите отпадъци и извозването им, б) обезвреждането на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, в) поддържането на чистотата на

териториите за обществено ползване в населените места (чл. 62, изр. първо от ЗМДТ в редакция ДВ, бр. 153/1998 г.) и се определя в левове (чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ), в годишен размер за всяко населено място, с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка от изброените дейности (чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ). План-сметката включва необходимите разходи за: осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци (контейнери, кофи и други); събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за обезвреждането им; проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци, вкл. отчисленията по Закона за управление на отпадъците; почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване (чл. 66, ал. 1 ЗМДТ).

Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ, данъчно задължени лица са собствениците на облагаемите с данък недвижими имоти. Съгласно чл. 64, вр. чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ, такса битови отпадъци се заплаща от данъчнозадължените лица - собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Тези разпоредби и с оглед представения нотариален акт за собственост, по недвусмислен начин определят именно оспорващия като данъчнозадължено лице за процесния имот, защото именно той се явява негов собственик. Разпоредбата на чл. 11, ал. 3 от ЗМДТ, допуска единствено при учредено право на ползване и при концесия, данъчнозадължени лица да са ползвателят, съответно концесионерът на имота.

Жалбоподателя не оспорва АУЗД в частта му за определения ДНИ, а единствено в частта за задълженията за ТБО за 2021г.

Между страните не е спорно, че жалбоподателя е собственик на имот с партиден номер 7216F63340,находящ се на адрес: [населено място], [улица].Не е спорно и обстоятелството, че за 2020, 2022 и 2023 г. ТБО за този обект е определяна съгласно подадени декларации по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО.

Спорният въпрос по делото е дали дружеството е подало декларация по чл.23, ал., от Наредбата за 2021 г. и как е следвало да бъде определен размера на ТБО за съответната 2021 г.

Безспорно се установява по делото, че жалбоподателя е подал два броя декларации по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО с вх. № СФИ20-ТД26-3529/13.11.2020г. и с вх. № СФИ20-ТД26-3533/13.11.2020г., като в тези декларации е посочен един и същи имот с партиден номер 7202F78786, находящ се на [улица]-Ф174.

От жалбоподателя се твърди, че независимо от това, че е допусната техническа грешка в една от декларациите, то тази подадена с вх. № СФИ20-ТД26-3533/13.11.2020г., следва да се счита като такава за имот с партиден №

7216F63340,находящ се на [улица], като ТБО следва да се определи въз основа на нея.

Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО, за определяне на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване , по реда на чл.22, т.1, предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година до кмета на СО, чрез дирекция"Икономика и търговска

дейност“ декларация по образец, в 2 екземпляра, за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. В същия този срок, съгласно чл.104, ал.1 от ДОПК, деклараторите имат право да правят промени, свързани с декларираните данни и обстоятелства. Съгласно чл.104, ал.2 и ал.3 от ДОПК, промените се правят с подаването на нова декларация, като подадената след изтичането на посочения в чл.1 срок декларация за промени се смята за неподадена и не поражда правни последици.

Видно е, че дружеството жалбоподател е подало две декларации за един и същи имот, но за процесния не е подадена декларация по чл.23, ал.1 от Наредбата. Дори да е била допусната техническа грешка в една от декларациите, то е следвало тя да бъде отстранена с подаването на нова декларация в указания срок по чл.23, ал.1 от Наредбата. Административния орган не може да предполага какво е искало да декларира дружеството и няма право да променя вписаните данни в подадените до него декларации по образец.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че едва с писмо от 25.03.2021 г. от жалбоподателя до СО е подадена нова коригираща декларация с вх. № СФИ20-ТД26-3533/1/25.03.2021г., която обаче е подадена извън срока по чл.23, ал.1 от Наредбата и чл.104, ал.1 от ДОПК. С писмото самото дружество е посочило, че оттегля подадената от него декларация с вх. № СФИ20-ТД26-3533/13.11.2020г. С оглед на горното съдът намира, че правилно органите по приходите са приели, че за 2021г. не е подадена декларация по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО за процесния имот, поради което този метод на облагане не може да бъде приложен при определяне на ТБО на дружеството и задълженията правилно са определени съгласно чл.26, ал.1 от Наредбата. Ирелеватни в случая са обстоятелствата, че за предходни и за следващи години тази такса е била определяна съгласно подадените декларации от дружеството. Този извод не се опровергава и от приетата по делото СТЕ.

Във връзка със задължението на съда по чл. 168, ал. 1 АПК вр с § 2 от ДР на ДОПК, са приети доказателства, във връзка с предоставянето на услугите по чл. 62 и чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ, във всичките им компоненти по събиране извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Сред тях са съответни заповеди на кмета на СО, в изпълнение на чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ, за процесния период - Заповед № СОА20-РД09-2730 от 30.10.2020 г., с която са определени видовете услуги за поддържането на чистотата и границите на районите, в които ще се предоставят на територията на общината; решения на Столичния общински съвет /СОС/, с които е определен размерът на таксата за битови отпадъци за процесния период – Решение № 626 от 17.12.2020 г.

Представени са и хронологични оборотни ведомости като доказателства за извършване на услуги по сметоизвозване, относими към процесния период. За удостоверяване на обстоятелството, че Столична община е извършвала през 2021 г. услугата по третиране на битови отпадъци – договор рег. № СОА20-ДГ55-128/02.03.2020 г., фактури и обобщени констативни протоколи

към договора, за събиране и транспортиране на битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване, доказателства за изпълнението му, както и заповеди на кмета на СО за определяне границите на територията на район "О.", в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, ведно с решенията на СОС за приемане на план-сметка, фактури, констативни протоколи и т. н., представени са и доказателства за събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Относно услугата "поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване" приложимата нормативна уредба и трайната съдебна практика по разпоредбата на чл. 71, т. 3 в ред. преди изм. с ДВ бр. 88 от 3 Ноември 2017 г. мотивират еднозначния извод, че ТБО за нея се дължи, доколкото се предоставя от общината, и има за цел да гарантира приети от държавата и обществото стандарти на поддържане на териториите за обществено ползване, необходими за съвместното съжителство в рамките на съответната територия. Тя включва поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване (по аргумент от чл. 66, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ). Таксата се дължи за извършени дейности на териториите за обществено ползване в населеното място, а не конкретно на територията на имота или в непосредствена близост до него.

За да възникне задължение за ТБО е необходимо да са изпълнени кумулативно следните предпоставки: правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; услугата да е посочена като предоставяна от общината в заповедта на кмета по чл. 63, ал. 2 ЗМДТ; имотът на правния субект да попада в границите на районите, в които общината е декларира, че ще предоставя услугата; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; услугата фактически да е предоставяна на правния субект. В конкретния случай, от доказателствата по делото се установява, че тези изисквания за процесния имот са изпълнени, с оглед на което правилно е определен размер на ТБО за същия.

С оглед на горното съдът намира, че оспорения АУЗД е законосъобразен и следа да бъде оставен в сила, а жалбата като неоснователна да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото на ответника на основание чл.161, ал.1 от ДОПК следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 12810.15 лв., определено по реда на чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1 /2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с оглед материалния интерес по делото.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД,ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] поле, общ.Е. П., Област С., ул.“3-ти Март“ № 1, срещу Акт за установяване на задължение по декларация - чл. 107, ал. 3 ДОПК № ДОБ22-ТД26-27/8/28.03.2022г., издаден от Е. К. -инспектор в отдел „ОП О.“, на Дирекция“ОП“ към направление“Финанси и здравеопазване“ при СО, потвърден с Решение №СФД22-РД28-201/08.06.2022г. г. на директора на Дирекция "Общински приходи", при Столична община.

ОСЪЖДА „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД,ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] поле, общ.Е. П., Област С., ул.“3-ти Март“ № 1, да заплати на Столична община, сумата в размер на 12810.15 лв. / дванадесет хиляди осемстотин и десет лева и петнадесет стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: